

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Nucleus Practici Tractatus, De Legibus

Marchius, Ewald

Coloniæ Agrippinæ, 1660 [erschienen] 1661

Cap. XL. Qualiter privilegium quoad suos effectus sit interpretandum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42256

Potest tamen Aliquis Privilegio sibi, à suo Episcopo, vel prælato concessio, licite uti, in alieno Territorio, quando actus est de se in- differens, & neque Jure communi, neque Particulari, talis loci est prohibitus, nec pendens, à speciali licentia talis Superioris. Sic habens Privilegium eligendi Confessarium, potest illo ubique uti. cap. de Pœnit. dist. 6. & tradit Navarrus. Sic etiam legitime dispensatum de comedendis Lacti- ciis, in diebus prohibitis. Posse illo Priva- legio extra Territorium uti, probabile esse, docet Suarez loco cit. num. 15..

C A P U T X L.

*Qualiter Privilégium, quo ad suos efficit,
sit interpretandum?*

PRIVILEGIUM, quatenus est purum Benefi- cium, est ample interpretandum; quantum recta ratio & prudentia permittit, cap. olim de verb. Signif. & L. cum quædam ff. de Liber & Post, & ita tenent omnes Canonistæ.

Privilégium vero derogans Juri communi, regulariter est reputandum odiosum, in ordine, ad interpretationem, & ita potius est restringendum. Ita Bartolus, Navarrus, San- chez, Sylvester, & Alii, patetque ex Reg. Juris

in 6
ribu
pius
dus f
com
Cler
amp
ext
locu
Abba
Pr
Pers
situt
string
men
expr
tip. L
cari c
serva
siula
Va
prop
extra
dium
coga
tis ra
vileg
lisen

in 6. Hoc autem intelligendum, cæteris pa-
ribus, aliquando enim, tam necessarius, &
pius esse potest, favor Privilegii, ut amplian-
dus sit, etiam augendo derogationem Juris
communis. Sic. Privilegium exemptionis
Clericorum, etiam si deroget Juri Comuni,
ampliatur tamen in favorem Religionis. Ita
ex Tiraquelle, & Suarez. Eadem ampliatio
locum habet in Privilegio Motu proprio. Ita
Abbas, Rebuffus, & alii.

Privilegium, inferens Praejudicium tertiae:
Personæ, contra Jus, quod jam habet, acqui-
sum, sub eâ ratione odiosum est, ita, ut re-
stringi debeat, quantum possit: Quia non est
mens Princepis, auferri alteri Jus suū, nisi id
expresse declareret. L. Nec avus. c. de causa an-
cip. Liber. Et Panormitanus in Cap. Certifi-
cari de Sepalt. Quia Jus unicuique illæsum
servare, Jure communi, & etiam naturali po-
stulatur.

Verba autem Privilegiorum, secundum
proprietatem tenenda, & observanda sunt, &
extra illam, non sunt trahenda, ad restringen-
dum Privilegium: nisi vel ratio JUSTITIA
cogat, vel aliunde, talis voluntas Conceden-
tis rationabiliter præsumatur. Quia, si Pri-
vilegium foret injustum, quo ad uum, daret
licentiam ad actum iniquum, quod esset ab-

M. 5:

sur-

surdum. Ita Suarez li. 8. cap. 28. n. 5.

Quo ad extensionem verborum in Privilegiis, sequentes Regulæ ab omnibus approbantur.

Prima. Privilegium nunquam est extendendum, ad alias Personas, aut alios actus, propter similitudinem rationis. Ita omnes canonistæ quiâ virtus Privilegii, merèposita est, in voluntate concedentis.

Secunda. Ampla etiam interpretatio Privilegii, semper est intra verborum proprietatem facienda, nisi maior omnino necessaria sit, ut Privilegium aliquid operetur. Glossa in Clem. per Litteras de Præb. Sanchez li. 8. de Matrim. disp. 1. n. 5.

Hæc autem proprietas verborum, sumenda est, ex usitatâ significatione, vel communî usu, secundum Jus Privilegio proportionatum, Ita Baldus, Silvester, & Alii. Ex Grat: Hinc Privilegium, concedens Irregulari, ut fiat habilis ad Beneficia, intelligitur de simplicibus, nisi aliud explicetur, iuxta Caput ult. de præb. & sic in aliis, quia Privilegia non plus operantur, quam exprimunt.

Quando igitur, verba Privilegii, valde sunt ambigua, tunc principaliter quærenda, & conjecturanda est Intentio concedentis. Cap. Intelligentia & Cap. In his de verb.

Sigil

Signif. Præterea spectanda est materia subiecta: nam, ad illam solent verba accommодari uti & omnes circumstantiæ Personarum, & Causarum, diligenter attendendæ sunt: nam hæc omnia conferunt ad mentem Principis intelligendam. ut docet Baldus, Janson, & alii.

C A P U T X L I .

An Privilegium expiret, per mortem Concedens, & quomodo perdatur per non usum?

Privilegium semel ritè comparatum, non cessat, vel amittitur, per mortem Concedentis, per se, & ut spectat ad defectum & contentiam causæ efficientis. cap. Si super gratiâ de offici Delegati in 6. Et cap. Is, cui nulla, de Præb. i. in 6. Et est hæc generalis Regula, juxta omnes Juristas, habetque locum in omni Privilegio, etiam si deroget Juri communii, vel alicuius Tertiæ. Ita Suarez li. 8. de LEGIBUS, cap. 31. n. 2. quia Jura absolute loquuntur de gratiâ, & non distinguunt inter eam, quæ Alteri præjudicat. Ergo & nos distinguere non debemus. Immo, quamvis Privilegiarius, nondum incœperit uti istâ gratiâ, & adhuc res sit integra, equidem gratia manet. Ita Archid., Rebuffus, Navarrus, Sanchez, & alii.

M. 6

Sicuti